

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

KVĚTEN 1993

* K V Ě T E N * F.Hrubín

Všechno v máji zpívá, všechno voní,
nejvíc planých růží kytička.
Pro kohopak vila jsem ji loni?
Jenom pro milého bratříčka.

Zavoň, kvítí, zazpívej nám, máji,
zavln' se nám, vodo, u nohou!
Jabloně jen proto odkvétají,
že už všni unést nemohou.

oo

Milé ženy - matky,
přišly opět ony první májové
dny, které probíhají ve zname-
ní bramboříků, azalek, konvali-
nek, karafiátů a květu jabloní.
S radostí a úsměvem je předává-
me našim ženám - matkám při pří-
ležitosti jejich velikého a slav-
ného svátku. Naše maminky hrají
důležitou úlohu ve výchově mladé
generace, kde je jejich vliv ne-
zastupitelný a nenahraditelný.
Nelze si vůbec představit krásněj-
šího a čestnějšího poslání, než
dát své zkušenosti, trpělivost,
moudrost a lásku svým dětem. Z
této a ještě mnoha jiných důvo-
dů připojujeme i my v den svátku
našich matek rovněž upřímné podě-
kování.

Dovolte, abych vám poprál za
všechno mnoho překrásných chvil,
které prožijete ve zdraví a poho-
dě.

Jindřich Matura
starosta města

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ZPRÁVY MěÚ -

5.5.1993 byly položeny květiny ke
všem pomníčkům obětí druhé světo-
vé války. Nezapomínáme !

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Městský úřad se na Vás, vážení
občané obrací se žádostí: uklidte
okolí svých domů a domovů! Přiví-
tejte letní období, období dovo-
lených, návštěv rodáků a přátel
Vysokého i cizích návštěvníků
města a okolí čistotou a pořádkem.

Letos však ji viju pro mládence
ze šípku, jenž kvete pod strání.
Je nám tady hezky jako mrůnce
v řece, kde se volně prohání.

Uhrabte zelené plochy, uklidte
povalující se papíry a jiné ne-
potřebné předměty. Věříme, že
každý z Vás pomůže ke zkrášlení
svého města.

Město vyhlašuje v této souvislosti soutěž o 3 nejlepší zahrádky, prostranství před a kolem objektů nebo rodinných domů, květinové balkóny a celkovou úpravu okolí domů. Tři nejlepší budou odměněny částkou 2000, 1000 a 500Kč. Hodnocení bude provedeno koncem září, ale sledování úpravnosti domů a okolí bude prováděno průběžně. Tímto krokem sleduje MěU vylepšení celkového vzhledu města. Rada MěU apeluje na členy komise životního prostředí, aby zodpovědně přistupovala k této malé soutěži a zároveň kriticky hodnotila opak, t.j. domy a prostranství, které vzbuzují nelibost i veřejné pohoršení.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Město chce vyřešit problém s prostorem před hotelem Morava. Rada rozhodla vybudovat na městských pozemcích vyasfaltované chodníky a parkovací plochy. Upozorňujeme občany, že po dokončení stavebních uprav vznikne ohrazený soukromý pozemek. Tato skutečnost by se měla projevit i v chování občanů k tomuto pozemku.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

V současné době probíhají přípravné práce pro případnou realisaci další etapy zavedení plynu.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Dalším současným úkolem MěÚ je realizace stavby kanalizačního přivaděče/stoky/z prostoru "Mlavatiště" k přípojce ČOV /čisticíky / v prostoru "Pašákovny". Tím by měla být vyřešena podstatná část kanalizační sítě města, zabezpečena plná funkčnost ČOV a výrazně zlepšeno životní prostředí v oblasti toku "Staroveský potok".
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Nebytové prostory v domě čp. 126 /Lukeš/ byly nabídnuty k pronájmu paní Evě Lánské-Junkové z Vysokého s podmínkou, že v těchto prostorách bude i sběrna prádla pro čistírnu. S další činností v tomto objektu budou čtenáři seznámeni během roku.
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Koupaliště "Ve mlejnách" bylo pronajato panu Radku Košatkovi z Vysokého za roční pronájem 25.000Kč.
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

V y s o k é nad Jizerou -

Město Vysoké nad Jizerou bylo založeno v roce 1354. Jeho název vyvolává v každém z nás určité vzpomínky na dětství, školu, pěkné zážitky z mládí, kamarádství. Někomu název města připomíná domov, rodinu, dobré přátele, kteří vědí, že jsou ve Vysokém vždy vítáni a mají zde svůj domov.

K městu patří i naši předkové, kteří město vystavěli a proslavili. Na některé z nich zapomínáme, ale i jím patří poděkování, i když mezi námi již nejsou. Každý z nás se rád vrací na známá místa, která patří k našemu městu a blízkému okolí, vracejí se k nám i ti, pro které Vysoké není rodným městem, ale místem, na které nedokáží zapomenout. Jsou to známá místa jako Šachty, Petruškovy vrcha, Kalifornie, Tříčská vrcha, Mlejnka, Barejtův kopec, Kramářova vila, městský park a koupaliště. Vysoké nad Jizerou, to znamená ochotnické divadlo, které oslavilo 200. výročí svého vzniku v roce 1986. Ski klub, který je jedním z nejstarších v Čechách-založen v roce 1903. Vlastivědné muzeum,

které bylo zřízeno v roce 1930. Ústav plastické chirurgie ruky, městská knihovna, kostel sv. Kateřiny, Sbor církve československé husitské postavený roku 1925 a mnoho dalších přírodních a kulturních památek. Přál bych si, aby všichni pochopili a cítili, že žijí ve svém městě, kde je třeba zachovat všechno to, co naši předkové vytvořili pro nás, naše děti a další generace. Naše město mění lidé, kteří zde žijí a kterým nesmí být jedno, jak město vypadá, protože zde mají své domovy a chtějí žít v pěkném prostředí. Dělejme všechno alespoň tak, jak to dělali naši předkové. Historii, současnost, vzhled a celkový vývoj v našem městě překrásně popisuje ve své knize "Pohledy do minulosti daleké i nedávné" Dr. Václav Lukáš. Ve svém díle zachytíl místní pověsti, rodové tradice, hmotné památky, a společenské události. Za jeho práci mu patří naše poděkování.

Jindřich Matura
starosta města

Publikace Dr. Lukáše Pohledy do minulosti daleké i nedávné bude od 24.5. k dostání ve všech obvyklých prodejních místech ve Vysokém.

oooooooooooooooooooo

Plným tempem se dokončují úpravy kolem i uvnitř nové budovy spořitelny. 26.5. proběhne kolaudaci řízení a pak už nebude nic stát v cestě otevření tohoto podniku ve všech jeho jednotlivých zařízeních, t.j. otevření restaurace, spořitelny/po přestěhování/, bude zpřístupněna sauna. Podnik má i svou prádelnu. Kromě spořitelny je v objektu 8 zaměstnanců-Vyočáků + správce a jeho paní. Veškerá technika je již v provozu včetně plynové kotelny. A téměř hotové je i okení objektu. Chybí už jen květinové misy.

Přejeme všem pracovníkům i

vedení šťastné ukončení všech prací a předání podniku k veřejnému užívání. Kéž se to tak rychle daří i jinde. Ať tak rychle a dobré vzkvétá i naše Česká republika.

oooooooooooooooooooo

Dalším "poslancem Větrníku" je pan Miroslav Morávek.

1. Pane Morávku, jak dlouho již pracujete v městském zastupitelstvu a kterou politickou stranu zastupujete?
- Do městského zastupitelstva jsem byl zvolen v r.1990 za OF jako nezávislý kandidát. Před tím jsem v obecní správě nikdy nepracoval.
2. Vyhovuje Vám způsob, jakým se projeďnávají záležitosti města v jeho radě?

Členové MZ se mohou jednání rady účastnit a zapojit se do diskuse k projednávaným otázkám nebo vznášet návrhy. Mámlí tedy konkrétně odpovědět na danou otázku - vyhovuje. Sám jsem tuto možnost využil.

3. Máte připomínky k práci zastupitelstva?

Domnívám se, že na tuto otázku by měli odpovídat spíše občané města. Ve Větrníku vycházejí různé zajímavé ankety, doporučoval bych, aby se v některé z nich mohli občané vyjádřit i k této otázce. Mají možnost účastnit se zasedání MZ a práci jeho členů pak objektivně hodnotit. Osobně se mi jeví činnost některých členů MZ jako pasivní.

4. Myslíte si, že je veřejnost o práci poslanců dostatečně informovaná?

V našem městě fungují nejméně 3 způsoby objektivní informovanosti občanů: veřejné zasedání MZ, zveřejněné zápis ze zasedání MZ a rady MZ a Větrník, kde se pravidelně objevují hlavně aktivity MÚ. Znám občany, kteří i přesto, že se téměř pravidelně účastní veřejného zasedání MZ, pravidelně ještě čtou zveřejněný zápis. Takže jsem přesvědčen, že kdo má zájem, ten informován je.

5. Jaké úkoly jste jako poslanci Již plnil?

V MZ zastupuji navíc obec Sklenařice a z toho vyplývá i náplň mé práce. Jsou to různá stavební a kolaudační řízení, využití školy ve Sklenařicích, posílení vodovodu, roční inventury ap. Ve městě se pak snažím prosazovat sportovní a kulturní dění. Aby taková zařízení ve městě byla a široká veřejnost je mohla využívat.

6. Měl byste chuť pracovat i v dalších volebních obdobích?

Při své osobní situaci si stále častěji uvědomuji, že se některé činnosti budu muset vzdát. Jsem aktivně zapojen ještě ve výborech Tělovýchovné jednoty, Českém ski klubu a Di-vadelním spolku Krakonoš. Chuť je jedna věc, vůle občanů druhá. Z toho bude muset vzejít moje rozhodnutí.

7. Chtěl byste prostřednictvím Větrníku něco sdělit občanům?

Chtěl. Aby se aktivněji podíleli na dění ve městě. Třeba jen účasti na veřejném zasedání MZ. Dobrá diskuse, konkrétní návrhy vyřízené na pravém místě pomohou daleko více, než anonymní dopisy nebo kritizování "s křížkem po funuse".

Přeju Vám hezké léto v hezkém městě.

Odpovědi zapsala Novotná
oooooooooooooooooooo
Oznámení katastrálního úřadu
v Semilech.

Obě pracoviště katastrálního úřadu, t.j.v Semilech i v Jilemnici, budou uzavřena pro přímý styk s veřejností od 17.5. do 11.6.1993. Sloužit bude v tomto období jen podatelna pro podávání návrhů na zápis vlastnických a jiných práv.

Za pochopení děkuje řed.katastrál.úřadu.

Ing.Vlast.Václavů
oooooooooooooooooooo

Československá církev husitská.

Zveme příslušníky a přátele Československé církve husitské na bohoslužby v přírodě, které se konají ve Škodějově u památníku dr. Karla Farského v sobotu 12. června od 10 hod. Je možno jet autobusem od našeho sboru ve Vysokém nad Jizerou v 9.15 hod. Tentýž den se koná v našem sboru ve Vysokém "Odpoledne dětské křesťanské písničky". Zazpívají děti z Českého Dubu, Liberce, Jablonce nad Nis., Turnova, Semil, Rokytnice nad Jizerou, Jilemnice, Vysokého nad Jizerou. Tento pořad bude spojen se soutěží dětí. Začátek ve 14 hod. Také srdečně zveme.

Užíváme této příležitosti k tomu, abychom poděkovali všem dárčům za dary věcné pro naši diakonii v Úpici. Vaše dary posloužily mnoha potřebným.

Za farmářský úřad Zd. Schubrtová
oooooooooooooooooooooo
Školní okénko -
V 7. třídě v hodině slohu probírali charakteristiku. Ta se skládá z popisu zevnějšku a z popisu povahových vlastností. Žáci nejvíce popisovali své kamarády ze třídy. Lucie Strnádková popsalala svou psí kamarádku Akimu. Spolužáci její práci ohodnotili jako nejzdařilejší. Po přečtení jistě poznáte proč.

L. Halířová

Věrná přítelkyně

Nejlepší, nejkrásnější, nejvěrnější a tak bych mohla pokračovat ještě dluho. To všechno patří k Akině, mé psí kamarádce.

Fenka s níž nejraději trávím volný čas, se pyšní lesklou srstí mahagonové barvy bez bílých znaků, jak napovídá název - irský setr. Její ušlechtilou hlavu zdobí nízko nasazené dlouhé uši s přečnívající srstí, tak zvanými závěsy. Zářící oči upírají na každého přítele chápající pohled. Podlouhlý nos ucítí zaúječí či bažanta na velkou vzdálenost a štíhlé, bohatě osrstěné

tělo zvěř ihned ohlásí vystavování. Při návštěvě neznámého člověka se z jejího hrudla někdy ozve hluboký, strašidelný štěkot.

Akina však není vůbec zlá. Člověka nikdy nezradila a postřelenou zvěř na honu nosí spíše živou. Kdyby ale někomu z jejích páru chtěl zlý člověk ublížit, určitě by to nedovolila. Přestože brzy oslaví čtvrté narozeniny, je téměř vždy hravá jako štěně. Dokáže se se mnou dluho honit nebo z legrace prát. V případě potřeby se ovšem moje chytrá fenka projevuje jako vážný a pečlivý tvor. To je nejlépe vidět na jejím obětavém chování k sedmi nedávno vrženým štěňátkům. Láskyplnější psí matku, než je Akina jsem nikdy nepoznala.

Krásná Akina si zcela získala mé srdce. Přispěla k tomu také skutečnost, že se téměř ve všem shoduje s Aidou, mou dávnou láskou, která už osm let sní svůj poslední sen ve stínu mladého modřínu, kam velmi často zabíhají mé myšlenky.

Lucie Strnádková
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
ZPRÁVY Z UČILIŠTĚ

1. Přijímací pohovory RŠ a přijímací řízení SOUz.
V měsíci dubnu proběhlo 1. kolo přijímacích pohovorů do rod. školy. Jsme rádi, že zájem žákyní o naši školu neklesá. Z přihlášených děvčat jsme však po 1. kole mohli uspokojit jen 25 z celkového počtu 66 přihlášených, neboť otvíráme jen 1 třídu 1. ročníku. Důvody jsou finanční a organizační. U přijímacích pohovorů nebyl kladen důraz jen na samotný výsledek zkoušek, ale větší váhu měl studijní průměr ze základní školy. Víme, že u zkoušek hrají svou roli "nervy", které úspěch neblaze ovlivňují. 2. kolo zkoušek se uskuteční v květnu a počet studentek 1. ročníku se doplní na 35. Do nového školního roku nastoupí tedy studentky jedné třídy 1. ročníku a 2 tříd druhého a třetího ročníku. Také přijímací řízení do SOUz no-

vého oboru automechanik a stávajících oborů je téměř ukončeno. Budou se otevírat 2 třídy učnů automechaniků a 1 třída učnů zemědělského zaměření.

2. Další zprávy:

Dívky RŠ přispěly do liter. soutěže se zdravotní a rodinnou tematikou, kterou vypsalo Oddělení zdravotní výchovy okresní hygienické stanice v Semilech. 10 děvčat obdrželo v soutěži cenu za 1.-10. místo. Soutěž byla do nována finančně, částkami od 100 do 1000 Kč. Blahopřejeme

3. V měsíci dubnu se konala i tradiční přehlídka zájmové umělecké činnosti, které se zúčastnili chlapci i dívky SOUz a RŠ. Pěvecké kvarteto rod. školy, které v Bělohradě uspělo, bude reprezentovat Východočeský kraj v národním kole.

Co nám vadí:

Zloději, kteří již školu a samotné žáky připravili o pěknou sumu peněz.

Novotná

ooooooooooooooooooooooo
Z historie dávné i nedávné.

Roprachtická kobyla

Jak jsem v březnovém Větrníku slíbil v článku o průvodu bezhlavých kněží ve Tříci, uvedu dnes záznam P. Krolmusa týkající se Roprachtic. Kobyla v Roprachticích za oltářem v kostele zcepeněla, v Krkonoších pravějí Horáci dle pradávné pověsti: protož nesmí žádný se opovážiti Roprachtičanům kobyla nebo Kobyláči říci, sice jest bit. Zde někde muselo být pohanště božiště ke cti posvátné kobyly, kterou u převratu křesťané obrácení na důkaz zcepenití nechali, aby dokázali, že to žádný bůžek ani bohyně nesmrtelná není, v které Roprachtičané věřili, protož je kobyláči nazývali. Viz pověst v Tabobitech, kùm za oltářem zcepeněl; též u Slaného, tak nad Voticemi, v Neumětelych kobyla má pomník/Šemík Horymírův/ ka-

menný. Tak i v Roprachticích něco podobného za pohanstva bylo, nebo lid vypravuje zdejší, že u Roprachtic v Jindrových Boučinách straší. Tam prý poklady ležejí, čert/pohan/ je ukryl a pes Černobog je hlídá. Případní hledači pokladů mají možnost se skoro rok připravovat, aby se při pašijích o Velkém pátku, kdy se podle pověstí otvírají poklady, pokusili o štěstí.

Michal Jakl

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Závěrečná část o tom, jak Vysoké k hasičstvu přišlo.

Není sice dosud toto rozdělení formálně provedeno, ale úředního schválení již došlo.

Jistě většina z vlastního popudu do samostatného a nově zřídivšího se oboru hasičského vstoupí a že jim i tam svatou povinností bude vykonávání povinnosti hasičské a tuto korporaci ve své existenci platně podpoří.

Mnohemkrát při různých přiležitostech bylo rokováno, aby odbor hasičský byl samostatný. V druhé polovině roku 1893 dospěla rozhrení.

Na mimořádné valné hromadě 2. října 1893 odhlasováno pro rozdílnost zájmů a oboustrannému poškozování odborů, aby došlo k rozdělení tělocvýchovné jednoty a hasičů. Z tohoto důvodu dochází v některých bodech ke změně stanov a některým dodatkům. V bodě č. 4 se vypouští rád hasičský a sděluje se měst. obci "že dokud nový samostatný hasičský sbor ve Vysokém utvořen nebude, členové tělocvičné jednoty Sokol o to péči míti budou, aby náčiní hasičské jako dříve v dobrém stavu udržováno bylo a se v případu vzniknoucího požáru ku hašení jako dříve dostaví a sbor hasičský takto ve své existenci udržovati budou, dále, že jednota veškeré spisy hasičství se týkající, po zřízení a ustanovení se nového sboru hasičského ze své spisovny vyčlení a novému sboru vydá."

Toto usnesení uvedeno ve skutek, nově vypracované stanovy zaslány ke schválení na c.k.místodržitel-

ství. Jednotě došlo vyrozumění 31. prosince 1893 č. 22202, že stanovy schváleny a zároveň vza-to na vědomí vypuštění hasičského odboru z jednoty Sokol.

Tímto dnem přestává být Tělocvično-hasičská jednota Sokol a nese název Tělocvičná jednota Sokol Vysoké nad Jizerou.

V době společného působení dostavili se vysočtí hasiči cel-kem k 20ti požárům ve Vysokém a okolí.

Tím končí společná dvacetiletá historie Sokola a hasičů. Jsme vděčni svým předkům, že v neleh-kých podmínkách tehdejší doby c.k. Rakouska se dokázali organi-zovat a sdružovat v užitečné, ve-řejnosti prospěšné spolky.

Letos tedy vzpomínáme 120 let hasičské činnosti. Budíž jim za to dík!

Z archivních pramenů vybrala
J. Žoubalíková

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Druhé setkání starších tříčáků
Jak ten čas letí, jsme si uvědo-mili, když jsme po dvou létech vítali v naší Sokolovně více než stovku starších tříčských obča-mů s jejich rodinnými příslušní-ky. Sokolovna je přijala nově o-hozená i uvnitř upravená.

Letos jsme pozvali žijící tříčá-ky od nejstarších ročníků a dů-chodce trvale ve Tříci bydlicí. Naše setkání přišel pozdravit pan starosta Jindřich Matura a člen městského zastupitelstva Jirka Chmelík. Vzpomněli jsme i patnácti zemřelých za poslední dva roky, z toho čtyř, kteří se zúčastnili setkání prvního.

Zvlášť s velkým politováním jsme přijali zprávu, že den před setká-ním zemřela ve věku 55 let paní Věra Kučerová. Byla to právě ona, co "šéfovala" po dlouhá léta v ku-chyni při všech akcích v místní Sokolovně. Znali jsme ji jako vel-mi obětavou ženu, která byla vždy ochotna pomoci komukoliv a kdy-koliv. Byla prostě ženou, o které možno říci, že měla "všech pět pé".

Po přípitku jsme se naobědvali. V programu vystoupil Pepík Kučera s básní a poudačkou. Jirka Chme-lík seznámil přítomné s tím, co ve Tříci za poslední dva roky udě-

lali a pak navázal na výňatky z kronik o historii zdejší školy. Materiál k tomu připravil Zdeněk Marek. Přítomní velmi pozorně vy-slechli, že od r. 1803 byl zde prvním učitelem tříčský rodák František Kučera. Učilo se v nevyhovující místnosti na "Daňkově". Podle kroni-ky bylo v r. 1812 školou povinných dítěk 78, v r. 1822 119 dítěk a pak v r. 1831 170 dítěk.

Školní účebná stáčila sotva pro 50 dětí, učilo se na směny. V průměru 34 dítěk do školy nechodilo. Děti musely doma navlékat korále. Mnozí z rolníků z tohoto důvodu děti do školy neposílali.

V roce 1881 školní rada shledala, že škola nemá důstojného zevnějšku ani přiměřeného vnitřku. O rok pozdě-ji se stavěla škola nová, ve které se začalo učit na podzim roku 1883. Učilo se znova v jedné třídě na smě-ny. V průběhu dalších let se občas učilo i ve třídě druhé. Ještě v do-bě první republiky se učívalo v tří-dě jedné, což znamenalo, že v téže třídě byly děti, co školu začínaly, i ty, co jí končily. Vyučovalo se až do r. 1965, kdy byla škola zrušena pro velmi malý počet žáků.

Učitelé se školní radou měli zájem, aby děti byly dobré připrave-né pro život. Na zahradě školy bylo postaveno tělocvičné náradí, děti byly vedeny k práci na školní zahradě při pěstování zeleniny, květin a velmi kladně lze hodnotit pěsto-vání ovocných stromků, které se pa-vysazovaly nejen ve Tříci, ale i v okolních obcích. Hrála se tu dětská divadla, pořádaly se dětské slavnosti. Na nich se cvičilo, pořá-daly se různé závody a zpívaly české písni. Pořádaly se i výlety do oko-lí, při kterých byly děti seznamovány s přírodou i vlastivědou. Školní knihovna už před první světovou válkou měla 250 svazků. To jsou jen některé výňatky z kronik o historii naší školy.

Po tomto programu následovala volná zábava. Ing. Truneček velmi hez-ky hrál k poslechu, zpěvu a později se i tancovalo až do 22.00 hod.

Účastníci setkání nešetřili díky pořadatelům, byli spokojeni s dobrým jídem, o které se zvlášť zasloužila Alenka Chmelíková. Většina přítomných už zase myslela na další setkání.

Velmi si ve Tříci vážíme toho, že do přípravy i průběhu setkání se ochotně a nezištně zapojila v hojném počtu i mladší generace. Patří jim za to upřímný dík.

Zdeněk Nesvadba

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Pamatujete se na "GRÁNKU ?"

Manželé Ránykovi říší z procházky, pozdrav přerušil naši práci na zahradě a pojednou pan učitel povídá: "Jestlipak se také již nějak jmenuje tahle ulice"? Z dobré nálady a radosti jsem rychle odpověděl "Gránka". To byl podnět ke vzpomínání. Usedli jsme na kamennou zídku. V našich vzpomínkách ožila představa na uzounkou pěšinku jen pro jednoho chodce a z vozidel tak sotva pro trakař. Vedla z rozcestí u domu Kadavých směrem k bytovce Seby, která stojí právě v místech této bývalé pěšinky, jež vedla za město a pokračovala až na Petruškovy vrchy. První zásah na zrušení byl dán při stavbě našeho domu, kdy se proměnila na nynější cestu. Jmenovala se Gránova pěšinka, lidově Gránka. Jak došlo k názvu, nám vysvětlí tento příběh. Grán/Krán/byl nazýván muž, který se živil tím, že procházel krajem a na řemeni přes rameno a šíji nosil v obdélném koši, od těla dopředu mírně se svahujícím, různé zboží, které prodával. Byly to drobnosti: zrcátko, hřebínek, holící štětka, mydlo, tužka, prstýnek, břitva, vonavka, pudr, něco proti bolesti, kapesní nůž, čibuk, malá hračka, podvazky i gumičky na držení rukávů, ozdobný špendlík do kravaty nebo vlasů t.zv. "hornudle", špička na cigaretu, šněrovadlo, po straně z koše viselo několik opasků i kravaty. Pro případ deště i proti prachu přes zboží hodil přikrývku z voskového plátna. Navštěvoval poutě a jarmarky. V případě delšího obchodního jednání, kdy se kolem něho seskupilo pár zájemců, odlehčil si břemeno tím, že pod koš strčil hůl, bez níž si ho nedovedu představit.

Gránové byli z Bosny a z Kraňska. Proto se jim říkávalo i "Bosnák", ale za mého dětství si pamatuji jen "braťka". Podle pověsti šel jednou Grán z Vysokého do Bozkovala. Na poli pracovala rodina a jedno z děvčat na něho zavolalo, aby jim šel pomocí. Dal si říci a zdržel se u nich i přes noc. Zamílovali se a vzali se. Jedna jejich dcera se provdala do Vysokého do domu č.p. 286/ nyní u Kadavých/za Votočka, kde se pak říkalo u Gránů. Zmíněná pěšinka byl jejich dlouhý lén.

K.J.Bartoníček

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Byla to oblíbená kuchařka !

Dnes je ji 96 let, je nejstarší občankou Vysočka, nikoli rodačkou, těou je 95letá paní F.Fialová. Tato nejstarší občanka bydlí ve Sklenařicích a jmenuje se Zdenka Pimiskernová. Už podle jména je patrné, že nepochází z našeho kraje.

Kde jste se narodila ?

V Praze 14.dubna 1897 a v Praze jsem žila 14 let. Potom mě poslali do Vídně k tetě a tam jsem se naučila moc dobře vařit.

Německy jste se taky naučila?

Moc ně, tam se nemluvilo pěknou němčinou.

Rodiče zůstali trvale v Praze? Jen máma říká, bylo jí 28, když ovdověla, zůstala s námi 4 dětmi sama. Tatínek zemřel, když mu bylo 32.

Kde jste pobývala po odchodu z Vídni?

Zase v Praze a různě, sloužila jsem a vařila. A v Praze jsem poznala i svého prvního muže, jmenoval se Pimiskern a byl Němec. Vdávala jsem se, když mně bylo 21 roků. Muž byl moc hodný člověk, ale po 5 letech manželství zemřel na španělskou chřipku. Byl bankovním úředníkem a dodnes mám po něm důchod a banka na mě nezapomíná.

Jak jste se dostala k nám na hory? Jezdívali jsme z Prahy na dovo-.

nou ke známým do Sklenařic a pak jsem tu zůstala.

Máte děti?

Nemám a neměla jsem své vlastní, ale vychovávala jsem děti bratřovy a starala jsem se i o děti svých známých, brala jsem je na prázdniny sem do Sklenařic, aby byly na čistém vzduchu, jak se v Praze říkalo.

Nestýskalo se Vám po Praze?

Né, vůbec ne, tady je tak krásně, krásná příroda, lesy, hory. A pak jsem se tu seznámila s mladým sympatickým mužem z Jablonečka, jmenoval se Mencl, byl pekař a spolu jsme prožili spokojeně 32 let. Ale už je to taky dávno, co odešel navždy.

Byla jste tu někde trvale zaměstnaná?

Nebyla. Jen příležitostně jsem vařila nejčastěji v Mexiku u Halířů o pouti, o různých svatbách a slavnostech. Pan Halíř si pro mě vždy sám přišel. Pak taky v Jablonci u Jiroušů a v Pasekách u Soukupů. Ale nejradiji jsem byla doma.

Nechtěla byste raději do nějakého pěčovatelství domu?

Ani za nic. Přemlouvali mě, pan doktor, sestřička z obce, ale já nechci. Já jsme šťastná doma.

Udělám si, co chci, a kdy chci.

Zdravotní potíže nemáte?

Ale třeba vám. Byla jsem operována na šedý zákal na obě oči, jedno se jim nepovedlo, tak na něj skoro nevidím, brýle mám 16 diopt. Ale žít se s tím dá.

Bydlíte tu sama?

Sama. Bývalá důmácí zemřela, dům koupili moji synovci. Jezdí sem už i jejich děti s dětmi, a tak o víkendech je tu plno. Tak mně smutno nemí. Až odejdu, vím, kdo tu po mně bude bydlet dál.

Tak ať do dotáhnete do té stovky!

Hodně zdraví!

Za povídání s čilou "šestadvadesáticí" děkuje L. Hnyková

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Z vyprávění babičky Vodseďálkové, část 2.

Jedna nádenice u dědečka nějaká Anna Čechova, když začínali práci na poli vždycky říkala "Zasvět nám zlatá korunko, zasvět. Pán Bůh ráčiž pomahat, zdraví, spěch a silu dát, svatou trpělivost a svatou pomoc".

Měla syna, hezkého hocha a on rád se bavil s děvčaty z chalupy nebo ze statku ač sám byl "z podruží". Ženské jí říkaly. Copak si ten váš syn etdnu myslí?, na to ona: "I jeho nechte, von se s chudou eště nabude dost". Když byl malíčký říkávala, neměla sem dát co do cumlu, tak sem dala zelí, nebo černej chleba. Když poklízela, hodila hodiny taky do vany. Tenkrát mívali po barákách i chalupách podlahy hliněné. Koště pod lavicí. Lavice bývaly na stěny přidělané. Maminka ráda chodila s pletením po pobytích po barákách ale vždycky pry se bála aby jí neupad pletací drát na zem. Hliněná podlaha, hlavně v zimě bývala vlhká a tu pry se při sbírání drátu hněd dostávala špína za nehty.

Nejvíce nás maminka napomínala, abychom si vázili každého, kdo to s námi upřímně myslí. Měla asi trpké zkušenosti. Velmi nás varovala před závistí. Vždycky říkávala "závist zlá je společnice, hubí tělo i duši". Také říkávala "Vysoký shořel, ale závist vostala. ooooooooooooooooooooo

Slovo podnikatelům-

TRUHLÁŘINA

V bývalé truhlářské dílně Státního statku naproti autobusovým garázím provádí truhlářské práce pan Jindřich Šikola. Požádali jsme o několik informací.

Je dílna vaše?

Máme ji pronajatou od Státního statku.

Jak dlouho ji provozujete?

Pracuji zde již od roku 1973. Od ledna 1992 soukromě podnikám se svými společníky.

Kteří pracovníci vám pomahají?

V dílně pracuji jsem - čtyři soudržní podnikatelé a jsme sdruženi ve společenství. Máme jednoho zaměstnance, a to chlapce po vyučení.

Můžete podrobně seznámit naše čtenáře s tím, co všechno vyrábíte?

Kromě stavebního truhlářství - okna, dveře, schody a pod., také kuchyně, psací stoly, válendy a další doplnkový nábytek. Začalo se i podle přání zákazníků vyrábět z lamina. Pouze nevyrábíme dýhovaný nábytek.

Kde sháníte materiál?

Dříví od soukromníků a Státních lesů. Laminu od výrobců, abychom se dostali na nízké ceny.

Jaké je vybavení dílny a komu patří?

Vše patří Státnímu statku. My se snažíme dokupovat nové nářadí, modernější.

Od koho berete zakázky?

Obraci se na nás občané, podnikatelé i organizace nejenom z Vysokého.

Práce je tedy hodně?

Té je stále dost. Jsme ale rádi, protože začátek tohoto roku byl slabší.

Můžeme se zeptat na ceny, které účtujete?

Snažíme se mít ceny dostupné.

Pro neplátce daně z přidané hodnoty jsme levnější.

Pracujete jenom v dílně?

Pracujeme všude, kde je potřeba.

Jak dlouho trvá vyřízení zakázky?

Termíny se snažíme dodržovat.

Komu z místních soukromníků jste pomáhali vybavovat obchod a pod.?

Mnoha místním podnikatelům jsme pomohli vybavovat obchody/cukrárna p.Fejkla, p. Bachtíka, obchod u p.Dunký, Tano, Art +Sport, lékárna/.

Jak dílna prosperuje? Byla úspěšná lonská sezóna?

Nestěžujeme si. Jen kdyby byla letošní taková jako lonská. Víme, že vše záleží na spokojenosti zákazníka.

Za příspěvek děkuji paní N.Šikolové a za podnětnou pomoc Martinu Šikolovi.

Ivana Řehořová

oooooooooooooooooooo

SPOLEČENSKÁ KRONIKA =

Životní jubilea oslavili v měsíci květnu tito naši spoluobčané:

Horní Tříč -

12.5. Anna Lukšová 79 let

Stará Ves -

3.5. Jaroslav Špaček 71 let

Sklenařice -

20.5. Marie Holcová 80 let

Vysoká nad Jizerou -

12.5. Anna Novotná 82 let

22.5. Václav Hladík 72 let

4.5. MUDr Miluše Mašková 70 let

20.5. Marie Vodseďálková 76 let

Do dalších let přejeme dobrou pohodu a pevné zdraví.

Úmrty -

Naš řady opustili spoluobčané:

13.5. 1993 paní Marie Škrabálková z Vysokého/J. ve věku 86 let

14.5. 1993 paní Věra Kučerová ze Tříče ve věku 55 let

Čest jejich pamáce!

oooooooooooooooooooo

ZPRAVODAJ MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník - č.5-1993, vedoucí redaktorka Ludmila Hnyková- obsah stran 10, cena 3,-Kč.

Příspěvky a informace zasílejte vždy do 15. každého měsíce na MěÚ 512 11 Vysoké nad Jizerou

oooooooooooo